

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 684

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 336 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului	2-4	446.	— Decizie privind exercitarea cu caracter temporar a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism de către doamna Mihaela-Irina Ionescu
Decizia nr. 367 din 24 septembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	5-7	447.	— Decizie privind prelungirea detașării, începând cu data de 1 decembrie 2013, a doamnei Romfeld Mária Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică vacantă de director general în cadrul aparatului propriu al Consiliului Județean Harghita
Decizia nr. 382 din 25 septembrie 2013 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2012 privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor	8-10	448.	— Decizie privind transferul în interesul serviciului al doamnei Iuliana Lascu din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de execuție vacantă de consilier superior în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
846. — Hotărâre privind trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și pentru modificarea unor acte normative	11-12	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
444. — Decizie privind eliberarea domnului Horia Ion Irimia din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Mediului	12	1.080.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005
445. — Decizie privind numirea domnului Horia Ion Irimia în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	13	★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 336

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 321D/2013.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, doamna consilier Ecaterina Mirea, cu împuternicire depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată.

În susținerea excepției, acesta arată, pe de o parte, că Avocatul Poporului are interes în formularea prezentei excepții având în vedere evenimentele petrecute în anul 2012, iar, pe de altă parte, că art. 58 din Constituție consacră specializarea funcțională a Avocatului Poporului. De aceea, se consideră că Avocatul Poporului nu are competența constituțională de a apăra drepturile persoanei juridice, ci doar pe cele ale persoanelor fizice. Prin urmare, art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție trebuie să fie interpretat prin raportare la art. 58 din Constituție, iar concluzia logico-juridică ce se impune este aceea că legalitatea sesizării Curții Constituționale de către Avocatul Poporului este determinată de necesitatea respectării rolului și statutului Avocatului Poporului.

Totodată, se mai arată că Avocatul Poporului, potrivit jurământului pe care îl depune, nu este un arbitru al disputelor dintre instituțiile și autoritățile publice, ci apărătorul drepturilor și libertăților cetățenilor în raport cu autoritățile administrației publice.

Având în vedere cele de mai sus, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt

interpretate în sensul că Avocatul Poporului poate ridica excepția de neconstituționalitate și în cazurile care nu vizează drepturile și libertățile persoanelor fizice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se apreciază că Avocatul Poporului, prin excepția formulată, tinde la o limitare a atribuțiilor sale prin interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 58 și art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție. Or, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007, nu a dat o asemenea interpretare restrictivă prevederilor art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție; mai mult, în jurisprudența acesteia se regăsesc mai multe cazuri în care Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională pe calea unei excepții de neconstituționalitate, fără ca aceasta să privească drepturi sau libertăți fundamentale. Totodată, se mai apreciază că o departajare foarte strictă a competenței Avocatului Poporului cu privire la posibilitatea acestuia de a formula excepții de neconstituționalitate care privesc sau nu direct sau indirect drepturi sau libertăți fundamentale nu este benefică bunei funcționări a societății.

În aceste condiții, se apreciază că nu există niciun motiv pentru reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale consacrată prin Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Adresa nr. 4.135 din 14 mai 2013, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.840 din 15 mai 2013, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă art. 58 din Constituție „în măsura în care sunt interpretate în sensul că Avocatul Poporului poate sesiza Curtea Constituțională cu obiecții sau excepții de neconstituționalitate și în alte cazuri decât cele care privesc drepturile și libertățile persoanelor fizice”.

Se arată că art. 58 alin. (1) din Constituție consacră specializarea funcțională a Avocatului Poporului, limitând competența acestuia la domeniul apărării drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Sesizarea Curții Constituționale pe calea unei obiecții sau excepții de neconstituționalitate este o modalitate

de îndeplinire a rolului său constituțional, respectiv apărarea drepturilor și libertăților cetățenești. În consecință, Avocatul Poporului apreciază că obiecția sau excepția de neconstituționalitate pe care o formulează, pe lângă condițiile procedurale ce determină legalitatea sesizării, trebuie să se circumscrie rolului și atribuțiilor sale specifice și să respecte statutul acestuia.

Având în vedere cele de mai sus, Avocatul Poporului arată că în situația în care textul legal criticat s-ar interpreta în sensul recunoașterii competenței sale de a ridica obiecții și excepții de neconstituționalitate în toate cazurile, ar echivala cu încălcarea art. 58 și 59 din Constituție.

În fine, se susține că jurisprudența Curții Constituționale nu este constantă în ceea ce privește rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice, invocându-se, în acest sens, considerentele Deciziei nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007, pe de o parte, în sensul recunoașterii competenței sale de a ridica excepții de neconstituționalitate în toate cazurile, și cele din deciziile nr. 1.631 din 20 decembrie 2011 și nr. 45 din 20 ianuarie 2011, pe de altă parte, în sens contrar.

În consecință, Avocatul Poporului apreciază că „dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că Avocatul Poporului poate ridica excepția de neconstituționalitate și în cazurile care nu vizează drepturile și libertățile persoanelor fizice”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că „excepția de neconstituționalitate a art. 13 alin. (1) lit. f) [din Legea nr. 35/1997 — s.n.] ar putea fi admisă, în măsura în care se interpretează că Avocatul Poporului poate ridica excepții de neconstituționalitate în orice procese, chiar dacă textul legal a cărui constituționalitate se analizează nu afectează drepturi sau libertăți ale unor persoane fizice”.

În acest sens, se arată că din interpretarea sistematică a dispozițiilor constituționale ale art. 58 și art. 146 lit. d) se ajunge la concluzia că atribuția de rang constituțional care permite ridicarea din oficiu a excepțiilor de neconstituționalitate trebuie să se circumscrie rolului Avocatului Poporului, în caz contrar, s-ar ajunge la o denaturare a rolului acestuia în sistemul constituțional și instituțional românesc.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Avocatului Poporului, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29 și 32 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, care au următorul cuprins: „(1) *Avocatul Poporului are următoarele atribuții: [...]*

f) poate sesiza direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a legilor și ordonanțelor”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul legal criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 58 referitor la rolul Avocatului Poporului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Curtea reține că, deși autorul excepției de neconstituționalitate, în motivarea acesteia, face trimitere atât la posibilitatea Avocatului Poporului de a ridica obiecție de neconstituționalitate, cât și excepție de neconstituționalitate, în realitate, conținutul normativ al art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 vizează doar situația în care acesta „*poate sesiza direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate*”. În consecință, Curtea constată că, în realitate, Avocatul Poporului solicită constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 în măsura în care nu circumstanțiază posibilitatea sa de a sesiza Curtea Constituțională pe calea **excepției de neconstituționalitate** exclusiv cu probleme care țin de apărarea drepturilor și libertăților fundamentale.

2. Competența Avocatului Poporului de a ridica excepții de neconstituționalitate a fost introdusă prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003.

Soluția legislativă criticată a fost introdusă în cuprinsul Legii nr. 35/1997 prin art. I pct. 10 din Legea nr. 233/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iunie 2004, și se regăsea la art. 13 lit. c³) din Legea nr. 35/1997. În urma republicării Legii nr. 35/1997, soluția legislativă criticată se regăsește la art. 13 alin. (1) lit. f).

3. Curtea constată că art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 reia la nivel infraconstituțional dispozițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, potrivit cărora „*excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului*”.

Prin Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007, Curtea Constituțională a stabilit că „art. 146 din Constituție nu condiționează, în modul arătat de Guvern, cazurile în care Avocatul Poporului este abilitat să adreseze Curții Constituționale sesizări și, respectiv, excepții de neconstituționalitate”.

Guvernul, în punctul de vedere transmis și reținut în decizia sus-menționată, a apreciat că „din interpretarea sistematică a textelor legale care reglementează rolul și atribuțiile Avocatului Poporului, precum și a dispozițiilor constituționale ce reglementează sfera subiectelor de drept care pot sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate reiese că Avocatul Poporului are competența de a declanșa controlul de constituționalitate prin sesizarea Curții Constituționale numai în ceea ce privește apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice”.

4. Așadar, conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale, Avocatul Poporului poate declanșa controlul de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate indiferent de problemele vizate prin aceasta (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 14 iulie 2006, Decizia nr. 392 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, Decizia nr. 365 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009, sau Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010), însă **ridicarea directă a excepției de neconstituționalitate este și rămâne la aprecierea exclusivă a Avocatului Poporului, acesta neputând fi obligat sau împiedicat de nicio autoritate publică să ridice o atare excepție.**

În consecință, Curtea constată că **Avocatul Poporului are exclusivitatea în privința deciziei de a ridica o excepție de neconstituționalitate, parte a independenței instituționale și funcționale** de care acesta se bucură, astfel încât nu există niciun interes al Avocatului Poporului în promovarea unei asemenea excepții de neconstituționalitate, din moment ce, prin

chiar modul său de acțiune, se poate conforma înțeleșului constituțional al textului.

5. În aceste condiții, Curtea reține că, de fapt, prin excepția formulată, Avocatul Poporului dorește constatarea neconstituționalității unei interpretări date normei respective, **interpretare ce rezultă indirect dintr-o decizie anterioară a Curții Constituționale** (Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007); întrucât norma legală criticată este o preluare aproape *in terminis* a textului constituțional al art. 146 lit. d) teza a doua, text căruia deja Curtea Constituțională i-a stabilit înțeleșul, este inadmisibil a se constata neconstituționalitatea unei interpretări date normei constituționale chiar de Curtea Constituțională.

De altfel, a accepta punctul de vedere al Avocatului Poporului ar însemna că excepțiile de neconstituționalitate ridicate de acesta ulterior anului 2003 și care nu au privit drepturile și libertățile fundamentale să fi fost formulate cu încălcarea Constituției, iar Curtea Constituțională, dat fiind că le-a analizat pe fond, să fi încălcat ea însăși Constituția.

6. Curtea mai reține că art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție a fost interpretat în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că Avocatul Poporului nu este limitat la a sesiza Curtea Constituțională pe cale de excepție numai la aspecte ce vizează drepturile și libertățile fundamentale; în consecință, din moment ce textul constituțional nu a fost revizuit, o atare interpretare a Curții Constituționale nu mai poate fi pusă în discuție.

De altfel, orice reviriment jurisprudențial presupune existența unor elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței, în cazul de față, celei a Curții Constituționale. Or, în cauza de față, Avocatul Poporului nu a adus astfel de elemente.

7. În concluzie, Curtea constată că, în realitate, se solicită constatarea neconstituționalității interpretării date unei dispoziții constituționale chiar printr-o decizie a Curții Constituționale. Or, având în vedere art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, o atare solicitare excedează competenței Curții Constituționale și, în consecință, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), ale art. 29 și art. 32 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 367

din 24 septembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Mariana-Felicia Apahidean, Viorica Boca, Arcadie Botnar, Ioana Lucia Bozeșan, Sandu Căținean, Laura Persida Chiorean, Delia Rodica Farcaș, Cristina Georgeta Fodor, Tudorița Grigoreanu, Cristina Iușan, Gabriela Mihaela Matedan, Mihaela Matei, Ioan Pop, Monica Cecilia Pop, Maria Lucia Racoviță, Anica Silaghi și Nicoleta Mihaela Vădean în Dosarul nr. 1.561/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 280D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 286D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Liliana Serghie în Dosarul nr. 870/105/2013 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 307D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Delia Codrean, Viorica Dacin, Dumitru Popa, Maria Popa, Dana Olcean, Alina Meșter, Gabriela Narcisa Șerb, Daniela Ferche, Crina Teodora Bogdan și Claudia Gavriluț în Dosarul nr. 1101/111/CA/2011* al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 280D/2013, nr. 286D/2013 și nr. 307D/2013, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea dosarelor nr. 286D/2013 și nr. 307D/2013 la Dosarul nr. 280D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 4.665 din 3 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.561/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Mariana-Felicia Apahidean, Viorica Boca, Arcadie Botnar, Ioana Lucia Bozeșan, Sandu Căținean, Laura Persida Chiorean, Delia Rodica Farcaș, Cristina Georgeta Fodor, Tudorița Grigoreanu, Cristina Iușan, Gabriela Mihaela Matedan, Mihaela Matei, Ioan Pop, Monica Cecilia Pop, Maria Lucia Racoviță, Anica Silaghi și Nicoleta Mihaela Vădean în cadrul unui litigiu având ca obiect „anulare act administrativ”.

Prin Sentința civilă nr. 823 din 15 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 870/105/2013, **Tribunalul Prahova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Liliana Serghie în cadrul unui litigiu având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 22 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.101/111/CA/2011*, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Delia Codrean, Viorica Dacin, Dumitru Popa, Maria Popa, Dana Olcean, Alina Meșter, Gabriela Narcisa Șerb, Daniela Ferche, Crina Teodora Bogdan și Claudia Gavriluț cu prilejul soluționării recursului formulat în contencios administrativ având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care încalcă dreptul de proprietate al persoanelor din sectorul bugetar, întrucât nu permit plata premiului anual pe anul 2010, drept cu caracter salarial apreciat ca fiind câștigat pe perioada de timp în care norma juridică în baza căreia a fost recunoscut era în vigoare și activă.

Autorii criticii consideră că o normă juridică nu poate fi decât retroactivă atunci când neagă acordarea unui drept salarial legal pentru activitatea deja desfășurată, deoarece legiuitorul a adus modificări unei situații juridice definitiv stabilite sub aspectul executării unei obligații aferente unui raport de muncă încheiat. Or, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, aceasta trebuind să respecte suveranitatea legii anterioare.

Autorii excepției apreciază că premiul anual corespunzător anului 2010 reprezintă un drept câștigat, deoarece dispozițiile care îl reglementau erau în vigoare în data de 31 decembrie 2010. Acest premiu se acordă pentru activitatea profesională desfășurată pe parcursul întregului an 2010. Doar plata sumelor bănești a fost amânată pentru luna ianuarie a anului următor celui pentru care se acordă premiul, astfel că orice prevedere contrară este de natură a încălca principiul neretroactivității legii.

În continuare, arată că potrivit art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa constantă că dreptul de creanță reprezintă un „*bun*”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „*speranță legitimă*” de a-l vedea concretizat. Or, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept deja câștigat constituie o ingerință neconformă cu principiul protecției proprietății.

Invocând Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, autorii excepției amintesc jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

În aceste condiții, autorii excepției susțin că prin prevederile legale criticate se încalcă dreptul de proprietate, dreptul la măsurile de protecție socială garantate constituțional, principiul neretroactivității, dar și statutul profesiei, așa cum acesta rezultă din prevederile art. 124 și 125 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Prahova — Secția I civilă și Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că reglementarea de lege criticată este constituțională și nu aduce atingere normelor de

referință invocate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

Autorii excepției susțin că prevederile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 125 privind statutul judecătorilor.

De asemenea, invocă încălcarea art. 20 din Constituție, raportat la dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale, precum și la prevederile Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 au mai fost examinate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și internaționale.

Astfel, prin Decizia nr. 257 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012, Curtea a reținut că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”.

Așadar, deși prevederile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere

că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai din cauza faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendentia*.

Prin decizia menționată, Curtea a reținut că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

De asemenea, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar și că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

Prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, legiuitorul a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul ca Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar prevederile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe. Așadar, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată.

Prin Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011, făcând referire la Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, Curtea a reținut că „statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, «ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula»”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la invocarea dispozițiilor art. 124 și 125 din Constituție, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză, deoarece se referă la statutul constituțional al judecătorilor. Or, în cauza de față, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată din perspectiva altor categorii socio-profesionale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana-Felicia Apahidean, Viorica Boca, Arcadie Botnar, Ioana Lucia Bozeșan, Sandu Căținean, Laura Persida Chiorean, Delia Rodica Farcaș, Cristina Georgeta Fodor, Tudorița Grigoreanu, Cristina Iușan, Gabriela Mihaela Matedan, Mihaela Matei, Ioan Pop, Monica Cecilia Pop, Maria Lucia Racoviță, Anica Silaghi și Nicoleta Mihaela Vădean în Dosarul nr. 1.561/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Liliana Serghie în Dosarul nr. 870/105/2013 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și de către Delia Codrean, Viorica Dacin, Dumitru Popa, Maria Popa, Dana Olcean, Alina Meșter, Gabriela Narcisa Șerb, Daniela Ferche, Crina Teodora Bogdan și Claudia Gavriliuț în Dosarul nr. 1.101/111/CA/2011* al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Prahova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 25 septembrie 2013

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2012
privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte
al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

I. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2012 privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, sesizare formulată de domnul Constantin Buzoianu.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2771 din 14 iunie 2013, formând obiectul Dosarului nr. 447L/2/2013.

II. În motivarea sesizării, autorul acesteia precizează că, prin Hotărârea Parlamentului României nr. 20/2011, a fost numit pentru un mandat de 5 ani în funcția de președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor — în prezent, Autoritatea de Supraveghere Financiară. După numai un an de la acordarea mandatului, a fost revocat din funcție, înainte de expirarea termenului legal de 5 ani, prin hotărârea pe care o contestă în cauza de față din punctul de vedere al legalității și constituționalității.

Arată că a formulat plângere prealabilă împotriva acesteia, potrivit art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, solicitând revocarea hotărârii menționate. Parlamentul a refuzat să soluționeze favorabil plângerea, motivând că hotărârea de revocare a mandatului nu are caracterul unui act administrativ în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, ci este un act specific autorității legiuitoare, care face parte din categoria celor prevăzute de art. 67 din Constituție, fiind adoptat în exercitarea prerogativelor Parlamentului de a numi și revoca membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, conform art. 4 alin. (7) și (9) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor. În continuare, a sesizat instanța de contencios administrativ pentru suspendarea executării hotărârii de revocare, cerere formulată în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004. Investită și cu exercitarea unui control de legalitate și oportunitate a hotărârii de revocare, instanța de contencios administrativ a respins cererea ca inadmisibilă și a apreciat, în esență, că respectiva hotărâre a Parlamentului nu este un act administrativ, ci are caracter de act juridic de drept constituțional, în raport cu dispozițiile art. 67 din Constituție, iar prin exercitarea atribuției de numire și revocare a președintelui Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Parlamentul României nu devine o autoritate administrativă.

Autorul sesizării precizează că, față de considerentele Parlamentului și motivele invocate de instanța de contencios

administrativ, s-a adresat și instanței civile — Judecătoria Sectorului 5 — cu o acțiune în anularea actului juridic emis de Parlament și o cerere de suspendare a executării hotărârii nelegale, în conformitate cu art. 1324—1326 raportate la art. 1246 din Codul civil și art. 112—114 din Codul de procedură civilă. Aceasta și-a declinat, însă, competența de soluționare în favoarea Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, adică aceeași instanță care soluționase cererea precedentă, și care, la reînvestirea sa în acest mod, a pronunțat, de asemenea, o sentință prin care a respins acțiunea în anulare a actului, precum și cererea de suspendare a executării hotărârii Parlamentului.

În acest context, autorul sesizării arată că, în opinia sa, singura autoritate din România abilitată să se pronunțe asupra legalității, oportunității și constituționalității hotărârii de revocare a mandatului său este Curtea Constituțională, prin raportare la respectarea obligațiilor Parlamentului prevăzute de Legea nr. 32/2000.

În acest sens, arată că hotărârea contestată a fost emisă de Parlament invocându-se ca temei de drept dispozițiile art. 4 alin. (9) din Legea nr. 32/2000, potrivit cărora „*Revocarea din funcție a unui membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face la propunerea comisiilor reunite ale Parlamentului, respectiv Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat și Comisia pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, în ședința comună a celor două Camere, dacă acesta încetează să îndeplinească condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau dacă se face vinovat de abateri grave, incompatibile funcției sale*”.

Autorul sesizării precizează că, potrivit stenogramei ședinței, la baza adoptării hotărârii a stat însă un alt temei juridic, eronat invocat în cadrul dezbaterilor parlamentare în plenul celor două Comisii reunite ale Parlamentului, și anume art. 9 alin. (9) din Legea nr. 32/2000, text care nu figurează în legea menționată și, deci, nu poate fi aplicabil în speță. De asemenea, autorul sesizării critică faptul că în cuprinsul actului de revocare nu se indică în vreun mod — deși legea obliga la aceasta — împrejurările și faptele care au condus la încetarea îndeplinirii condițiilor de exercitare a funcției și/sau actele sau faptele personale incompatibile acesteia care i-au fost imputate, nici motivele care, pe bază de dovezi indubitabile, ar fi putut să susțină pe deplin temeinicia și legalitatea măsurii de revocare a mandatului înainte de expirarea termenului legal.

Autorul sesizării susține că hotărârea de revocare este un act vădit nelegal, abuziv, cu un profund caracter neconstituțional, fiind adoptat de Parlament cu încălcarea gravă a drepturilor și libertăților sale fundamentale, consacrate de art. 16 alin. (1) și (2) și art. 53 din Constituție.

Apreciază că hotărârea a fost emisă cu nerespectarea dispozițiilor Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, respectiv ale art. 5, potrivit cărora „*Materialele ce urmează a fi înscrise pe ordinea de zi se transmit birourilor permanente cu cel puțin 10 zile înainte de dezbaterile*

acestora în plen, în afară de cazurile în care, potrivit Constituției și prezentului regulament, este necesară dezbaterea cu procedură de urgență în plenul Camerelor reunite”. Or, în cauză, acestea nu au fost comunicate în termenul prevăzut de regulament, iar revocarea mandatului nu impunea adoptarea hotărârii cu o procedură de urgență. De asemenea, la lucrările celor două comisii permanente nu au fost prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor care le compun, deși prezența este obligatorie, potrivit art. 21 din Regulament, iar în conformitate cu art. 12 din același regulament, „comisiile permanente sesizate în fond lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu atât din numărul deputaților, cât și din numărul senatorilor care le compun; hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți”.

Autorul sesizării susține că a considera hotărârea Parlamentului irefragabilă, intangibilă, prezumată în mod absolut ca temeinică și legală și că, în consecință, a accepta că ea nu poate fi cenzurată sau contestată în justiție de nicio instanță din România reprezintă o gravă încălcare a prevederilor constituționale și a drepturilor consacrate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv*.

În final, solicită Curții Constituționale să admită sesizarea, să declare neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr. 41 din 16 octombrie 2012 și să constate că aceasta i-a produs o vătămare gravă a drepturilor și intereselor legitime, precum și a libertăților consacrate de Legea fundamentală, prin încălcarea de către Parlament a Constituției, a Legii nr. 32/2000 și a Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

III. În conformitate cu dispozițiile art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților Senatului și Camerei Deputaților pentru a exprima punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului și al Biroului Permanent al Camerei Deputaților asupra acesteia.

Președintele Camerei Deputaților a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților prin adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2/4.649 din 4 septembrie 2013, în care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă și neîntemeiată.

În ceea ce privește admisibilitatea, se arată că domnul Constantin Buzoianu nu are calitatea procesuală de autor al sesizării conferită de art. 146 lit. c) din Constituție și de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Sub aspectul obiectului controlului de constituționalitate, se susține că hotărârea atacată nu face parte din sfera hotărârilor ce pot fi supuse jurisdicției constituționale. Aceasta, deoarece autoritatea publică vizată, respectiv Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, nu este reglementată de Legea fundamentală, iar procedura de revocare a membrilor Consiliului acesteia este de rang legal, nu constituțional, fiind reglementată prin Legea nr. 32/2000.

Se precizează, de asemenea, că, în jurisprudența sa referitoare la atribuția de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, Curtea Constituțională și-a circumstanțiat competența de control, reținând că „pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional” (Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011). De asemenea, instanța de

control constituțional a respins ca inadmisibile sesizările cu privire la hotărâri ale Parlamentului ce reprezintă acte juridice cu caracter individual (Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012). Or, hotărârea criticată în prezenta cauză reprezintă un act juridic cu caracter individual, vizând revocarea domnului Constantin Buzoianu din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care nu afectează, prin obiectul și efectul său juridic, valori și principii constituționale, în sensul reținut de instanța de contencios constituțional (prin Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012).

În ceea ce privește temeinicia sesizării, se apreciază că critica de neconstituționalitate nu vizează încălcarea unor exigențe procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, de vreme ce aceasta nu conține norme privind propunerea, numirea și revocarea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Astfel, nu se poate reține nerespectarea prevederilor art. 16 și art. 53 din Legea fundamentală invocate de autorul sesizării, deoarece nu suntem în prezența unei îngrădiri a exercițiului unui drept sau a accesului la o funcție publică, ci la exercitarea de către Parlament a unor prerogative constituționale.

Se precizează, totodată, că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 32/2000, competența de revocare din funcție a președintelui Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor aparține exclusiv Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună, cu respectarea principiului paralelismului formelor și competențelor. Se menționează că revocarea din funcție a domnului Constantin Buzoianu s-a realizat cu respectarea tuturor prevederilor legale și regulamentare, statuate prin Legea nr. 32/2000 și prin Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Se susține că, potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ a respectat toate etapele și termenele reglementate în textele de lege incidente în procedura de revocare.

Se mai arată că, în ceea ce privește competența de a aprecia modul de exercitare a atribuțiilor de către președintele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, aceasta aparține doar autorității care l-a numit, și anume Parlamentului, întrucât, *per a contrario*, s-ar putea ajunge la cenzurarea de către Curtea Constituțională a actelor de numire sau de revocare, acest lucru presupunând, de fapt, o cenzurare a criteriilor de numire, respectiv de revocare, criterii care țin exclusiv de competența Parlamentului și, astfel, la o denaturare a rolului pe care îl are această instituție fundamentală a statului.

În concluzie, se arată că invocarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 53 din Constituție este pur formală, iar nu efectivă și relevantă din punct de vedere constituțional. Din cauza acestui caracter pur formal al criticii de neconstituționalitate, susținerile autorului sesizării sunt lipsite de temeinicie.

Președintele Senatului nu a transmis Curții Constituționale punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului asupra prezentei sesizări.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului României nr. 41/2012 privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, prin raportare la prevederile Constituției și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 1, 3, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să se pronunțe asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2012 privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Obiectul sesizării îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr. 41/2012 privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 17 octombrie 2012, care are următorul conținut:

„Art. 1. — *Domnul Buzoianu Constantin se revocă din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.*

Art. 2. — *Până la numirea președintelui Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, domnul vicepreședinte Baltă Tudor asigură interimatul funcției de președinte.*”

În opinia autorului sesizării, hotărârea contestată contravine următoarelor prevederi din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și care consacră principiul potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, art. 53 referitor la condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți. Mai invocă, în motivarea criticii de neconstituționalitate, prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse la art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv*. Autorul sesizării își raportează critica și la următoarele dispoziții din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului: art. 5 care reglementează termenul în care trebuie transmise birourilor permanente materialele ce urmează a fi înscrise pe ordinea de zi, art. 12 privind cvorumul legal de lucru și de vot în comisiile permanente și art. 21 care impune obligativitatea prezenței deputaților și senatorilor la ședința comună.

Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține, în ceea ce privește legalitatea sesizării, că, potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost completat prin Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și

completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010, „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori*”.

Textul de lege mai sus reprodus, care consacră competența Curții de a se pronunța inclusiv asupra constituționalității hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, cuprinde o enumerare expresă și limitativă a persoanelor care pot sesiza Curtea Constituțională în vederea exercitării acestei atribuții. Prin urmare, niciun alt subiect de drept nu poate solicita Curții Constituționale să se pronunțe cu privire la constituționalitatea unei hotărâri a Parlamentului sau a uneia dintre Camerele acestuia.

Curtea constată că domnul Constantin Buzoianu, autor al prezentei sesizări, nu se încadrează în niciuna dintre categoriile precizate, nefiind nici senator, nici deputat.

Prin urmare, în condițiile în care sesizarea Curții Constituționale a fost formulată de o persoană care nu are, potrivit legii, calitatea de a investi instanța de control constituțional cu verificarea constituționalității unei hotărâri a Parlamentului, Curtea urmează să o respingă ca inadmisibilă.

Curtea observă, de asemenea, că o situație asemănătoare a existat în cauza soluționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 822 din 10 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 16 noiembrie 2012, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea cu privire la neconstituționalitatea hotărârii prin care Camera Deputaților a constatat încetarea mandatului de deputat al domnului Sergiu Andon, sesizare formulată de acesta în mod individual, ulterior încetării calității sale de deputat ca urmare chiar a hotărârii contestate. Considerentele reținute în decizia pronunțată cu acel prilej își mențin, *mutatis mutandis*, valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție, al art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2012 privind revocarea domnului Buzoianu Constantin din funcția de membru și președinte al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, formulată de domnul Constantin Buzoianu.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 25 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și pentru modificarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) și al art. 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — (1) Se aprobă trecerea unor suprafețe dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(2) Predarea-preluarea suprafețelor din imobilul prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Patrimoniul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor imobile, transmise potrivit alin. (1).

Art. II. — Articolul 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2013, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice are sediul în municipiul București, str. Apolodor nr. 17, latura nord, sectorul 5, și își desfășoară activitatea în spații din următoarele sedii: str. Apolodor nr. 17, latura nord, sectorul 5, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, și Bd. Libertății nr. 12, sectorul 5, în condițiile legii.”

Art. III. — Alineatul (1) al articolului 1 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 525/2013 pentru aprobarea atribuțiilor generale și specifice, a structurii organizatorice și a numărului maxim de posturi, precum și a normării parcului auto și a consumului de carburanți ale Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 2 august 2013, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., denumit în continuare *I.S.C.*, se organizează și funcționează ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu sediul în municipiul București, str. C.F. Robescu nr. 23, sectorul 3.”

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

DATELE DE IDENTIFICARE

ale suprafețelor din imobilul aflat în domeniul public al statului care se trec din administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Nr. crt.	Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Denumirea bunului imobil/Indicativul drumului	Caracteristicile tehnice ale suprafețelor din imobil supuse transmiterii și valoarea de inventar	Nr. MFP	Codul de clasificare
0	1	2	3	4	5	6	7
1	Municipiul București, str. Apolodor nr. 17, sectorul 5	Statul român, în administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții CUI 14234699	Statul român, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice CUI 26369185	Imobil, clădire — parțial	Etaj I — tronsoanele 5 și 6 = 261,27 m ² Etaj V — tronsoanele 5 și 6 = 1.005 m ² Valoarea de inventar = 6.052.800 lei	149.190	8.29.06

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind eliberarea domnului Horia Ion Irimia din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Mediului

Având în vedere propunerea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2012 privind reorganizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Horia Ion Irimia se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Mediului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 6 noiembrie 2013.

Nr. 444.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Horia Ion Irimia în funcția
de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale
și Administrației Publice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Horia Ion Irimia se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 6 noiembrie 2013.

Nr. 445.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea cu caracter temporar a funcției publice vacante din categoria înalților
funcționari publici de secretar general al Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii,
Mediul de Afaceri și Turism de către doamna Mihaela-Irina Ionescu**

Având în vedere propunerea ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism formulată prin Adresa nr. 24.411 din 22 octombrie 2013, precum și Avizul favorabil nr. 40.173/2013 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea cu caracter temporar a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism de către doamna Mihaela-Irina Ionescu, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a înalților funcționari publici de secretar general al prezentei decizii, doamna Mihaela-Irina Ionescu exercită cu Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de caracter temporar funcția publică vacantă din categoria Afaceri și Turism.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 6 noiembrie 2013.

Nr. 446.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind prelungirea detașării, începând cu data de 1 decembrie 2013, a doamnei Romfeld Mária Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică vacantă de director general în cadrul aparatului propriu al Consiliului Județean Harghita

Având în vedere solicitarea Consiliului Județean Harghita, formulată prin Adresa nr. 20.834 din 29 octombrie 2013, privind prelungirea detașării doamnei Romfeld Mária Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică vacantă de director general în cadrul aparatului propriu al Consiliului Județean Harghita, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/6.864 din 30 octombrie 2013, precum și acordul scris al doamnei Romfeld Mária Magdolna cu privire la prelungirea detașării,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 89 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 1 decembrie 2013, doamnei Romfeld Mária Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, i se prelungește detașarea în funcția publică vacantă de director general în cadrul aparatului propriu al Consiliului Județean Harghita pe o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 6 noiembrie 2013.
Nr. 447.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind transferul în interesul serviciului al doamnei Iuliana Lascu din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de execuție vacantă de consilier superior în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc

Având în vedere solicitarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc privind transferul în interesul serviciului al doamnei Iuliana Lascu din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de execuție vacantă de consilier superior în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/17.781/I.M. din 4 noiembrie 2013, precum și acordul scris al doamnei Iuliana Lascu cu privire la acest transfer,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 90 alin. (1) lit. a) și alin. (2)—(4) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Iuliana Lascu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, se transferă în interesul serviciului în funcția publică de execuție vacantă de consilier superior în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de execuție vacantă de consilier superior în cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc a doamnei Iuliana Lascu se face prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 6 noiembrie 2013.
Nr. 448.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobate prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005

Având în vedere dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 139 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 34 se introduce un nou paragraf, paragraful 9, care va conține un nou articol, articolul 34¹, cu următorul cuprins:

„§.9. Judecătorii cu atribuții privind activitatea de notificare sau comunicare în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială

Art. 34¹. — (1) Judecătorii desemnați de președinții instanțelor pentru realizarea activității de notificare sau comunicare în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială soluționează cererile având acest obiect.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), judecătorii desemnați pot lua legătura cu membrii Rețelei Europene de Cooperare Judiciară.”

2. La articolul 53 alineatul (1), după litera v) se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

„x) ține registrul privind persoanele ocrotite.”

3. La articolul 88, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Programul de lucru al instanțelor este de 8 ore zilnic, timp de 5 zile pe săptămână; programul începe de regulă la ora 8,00 și se încheie la ora 16,00. Programul de lucru al judecătorului este flexibil și poate să difere de programul de lucru al instanței. Judecătorul este obligat să fie prezent la ora stabilită pentru ședințele de judecată și la alte activități în care este planificat sau pe care și le-a stabilit.”

4. La articolul 99, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Repunerea pe rol a cauzei după suspendare, pentru continuarea judecării, pentru perimare sau pentru pronunțarea hotărârii ca urmare a încheierii acordului de mediere, se va realiza de completul inițial investit cu soluționarea cauzei, dacă judecătorul care a compus completul respectiv își desfășoară activitatea și la data apariției acestor situații în cadrul secției sau, după caz, al instanței. În cazul în care suspendarea cauzei

a fost dispusă de un alt judecător decât cel din compunerea completului inițial investit, ca urmare a absenței temporare a acestuia, la repunerea pe rol cauza va fi repartizată judecătorului inițial investit, indiferent de numărul completului în care funcționează la data respectivă.”

5. La articolul 99, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹)—(5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dispozițiile alin. (5) se vor aplica și în cazul completelor colegiale, care se vor reuni chiar dacă membrii care au compus completul nu mai fac parte, împreună, din același complet. Dacă la data apariției oricăreia dintre situațiile menționate numai unul sau unii dintre respectivii judecători își desfășoară activitatea în cadrul secției, completul va fi întregit cu unul ori, după caz, 2 judecători din lista de permanență de la data înregistrării sesizării de repunere pe rol a cauzei după suspendare, pentru continuarea judecării, pentru perimare sau pentru pronunțarea hotărârii ca urmare a încheierii acordului de mediere. Completul astfel format va păstra cauza până la soluționare.

(5²) Cererile de îndreptare a erorilor materiale și cererile de completare sau lămurire a hotărârii se soluționează de completul care a pronunțat hotărârea a cărei îndreptare ori lămurire se solicită. Aceeași rezolvare se va da și contestațiilor la executare prevăzute de art. 46¹ lit. c) teza I din Codul de procedură penală și de art. 711 alin. (2) din Codul de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul completelor colegiale, judecătorii care au pronunțat hotărârea se vor reuni chiar dacă nu mai fac parte, împreună, din același complet. Dacă la data apariției oricăreia dintre situațiile menționate numai unul sau unii dintre respectivii judecători își desfășoară activitatea în cadrul secției, completul va fi întregit cu unul ori, după caz, 2 judecători din lista de permanență de la data înregistrării cererii de îndreptare a erorilor materiale sau cererii de completare ori lămurire a hotărârii, respectiv a contestației la executare.

(5³) În cazurile prevăzute la alin. (5)—(5²), dacă judecătorul sau, după caz, niciunul dintre judecătorii care au compus completul nu mai funcționează în cadrul secției ori, după caz, al instanței, cauza se va repartiza aleatoriu.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
procuror **Oana Andrea Schmidt-Hăineală**

București, 8 octombrie 2013.
Nr. 1.080.

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 759/2013 privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Societatea Comercială GERMISARA — S.A. Hunedoara, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 14 octombrie 2013, se fac următoarele rectificări:

- după titlul „Bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013”, deasupra tabelului, în partea dreaptă, se va citi: „— mii lei —”;
- la „Nr. rând” 7, în coloana 5 „Propuneri”, în loc de: „95” se va citi: „84”;
- la „Nr. rând” 48 și 49, în coloana 5 „Propuneri”, în loc de: „900” se va citi: „896”;
- la „Nr. rând” 53, în coloana 5 „Propuneri”, în loc de: „800,00” se va citi: „803”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

